

Кирил Христов

Ти знайш: по цялата
вселена...

Ти знайш: по цялата вселена
едни са твоите уста –
затуй ли неприкосновена
е тая чудна красота?

Турни на жарки си целувки
цена върховна: гроб студен!
Но тез детински преструвки
жестоко днес ме мъчат мен.

Едничко само мигновение
тез устни аз да бях допрял –
и мировото разрушение
със радост дива бих призвам...

1896

КРАЙ

© 1896 Кирил Христов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6989>]